

#GFMR2025 / TRZY POKOJE / Agnieszka Babińska / Anna Bedyńska / Małgorzata Wakuluk / wernisaż wystawy

Grafika promująca wystawę Trzy pokoje Babińska Bedyńska Wakuluk wernisaż 25 04 2025 godz 18

Grafika promująca WEEKEND Z PWP 25-27 04 2025

Wystawa „Trzy Pokoje” to połączenie fotografii autorstwa Agnieszki Babińskiej, Anny Bedyńskiej oraz Małgorzaty Wakuluk. Wszystkie one z niezwykłą wrażliwością podejmują tematy społecznie ważne, często marginalizowane i spychane w obszar kulturowych przemilczeń.

Ta syntetyczna forma narracji wizualnej łączy ze sobą niezależnie funkcjonujące, fotograficzne historie. Z jednej strony każda z nich przedstawia odrębną wątki, z drugiej zaś – wszystkie razem, koncentrując się na wykluczeniu, lękach, a nawet traumach wspólnie wymuszają na widzu coś w rodzaju autorefleksji. Obszar sztuki stwarza tu wyjątkową sposobność do wizualnego i emocjonalnego dialogu, który zachęca odbiorcę do chwili zastanowienia.

Każdy pokój to zamknięta kapsuła z odrębną historią, ale tak naprawdę – historia o człowieku i jego zmaganiach z przeciwnościami losu.

Kiedy: 25.04.2025 / piątek / godz. 18:00

Gdzie: Galeria Fotografii Miasta Rzeszowa / ul. 3 Maja 9 / #na_pietrze

Wstęp wolny.

TRZY POKOJE

Agnieszka Babińska
Anna Bedyńska
Małgorzata Wakuluk

Kuratorka wystawy: Mariola Balińska
Państwowa Galeria Sztuki Sopot

Na ekspozycji zaprezentowany jest cykl wielkoformatowych, wydrukowanych na tkaninie fotografii analogowych Agnieszki Babińskiej z serii Złote blizny. Fotografka, jak sama mówi, „próbuję zrekonstruować ciało jako autonomiczną całość, przywołując japońską filozofię akceptacji i celebracji autentyczności (japońska sztuka naprawiania ceramiki kintsugi). U jej podstaw leży przekonanie, że piękno tkwi w niedoskonałości, w tym, co kruche, ulotne, zużyte, nadszarpnięte zębem czasu. Proces naprawy może być traktowany jako metafora ludzkiej egzystencji, która nie jest wolna od cierpienia, porażek i ułomności”. Upływ czasu zmienia i deformuje ludzkie ciała, uroda i wdzięk przeistaczają się w dostojną dojrzałość. Ciała ułomne, z doświadczeniem chorób, zmienione lub obarczone bliznami, to widok skrywany często przed spojrzeniem innych. Artystka polemizuje z brakiem akceptacji dla niedoskonałości ludzkiego ciała w społeczeństwie. Blizny stają się niczym trofeum, świadectwem siły i niezłomności, a także niewidocznej przed światem walki.

Projekt Małgorzaty Wakuluk zatytułowany „Zmruż oczy” to z kolei próba skłonienia widzów do refleksji, zatrzymania się w codziennym pędzie... Spojrzenia na siebie samych – w ciszy i skupieniu. To swoisty rachunek ludzkich sumień. Artystka, posługując się ruchomym obrazem, wyświetlanym na dużej powierzchni, w półmroku, przy dźwiękach muzyki i z symbolicznym akcentem skierowanym na nasze „okno na świat” – za którym rozbrzmiewa bełkot codziennych wiadomości – tworzy przestrzeń wyciszenia. To właśnie ten kolejny pokój wystawy, bezpieczny i zamknięty, staje się miejscem, w którym artystka próbuje poruszyć naszą wyobraźnię i pozwolić jej się unieść. W poszukiwaniu własnego „ja”, które – być może – odnajdziemy w swoich odbiciach rozproszonych w przypadkowych zakamarkach tego miejsca...

Jest to artystyczna odpowiedź na lęk przed zagrożeniami współczesności. Jak tłumaczy sama autorka, to „subiektywna reinterpretacja współczesnego świata, który coraz częściej jawi się jako przestrzeń bólu, konfliktu i chaosu. Fotografie z tej serii są osobistą próbą ucieczki od brutalnej rzeczywistości – poprzez zmysłową transformację jej obrazu. Tytułowe zmrużenie oczu jest zarówno gestem fizycznym, jak i metaforycznym – zaproszeniem do spojrzenia na świat inaczej: łagodniej, z dystansem i wrażliwością”.

Fotografie Anny Bedyńskiej z cyklu „Forever mine” są z kolei przejmującą opowieścią o japońskim wymiarze sprawiedliwości, który zanurzony jest XIX-wiecznym modelem funkcjonowania rodziny, który nie uznaje podziału władzy rodzicielskiej i nie traktuje uprowadzenia dziecka przez jedno z rodziców za przestępstwo. Fotografie japońskich dzieci połączone są z cytatami i historiami ich rodziców. Fotografka obnaża bezwzględność systemu, brak możliwości mediacji w podziale opieki nad dzieckiem, ukazuje perspektywę wykluczonego rodzica, który w świetle przepisów przestaje nim być. Fotografka wsłuchuje się w opowiedziane historie i stara się przywrócić głos osobom wykluczonym. Empatyzuje z tymi, którzy czują się bezradni wobec systemu i pokrzywdzeni przez nierówność w traktowaniu ich przez prawo.

Każda z opowiedzianych historii jest podobna, a towarzyszące tym historiom obrazy fotograficzne dostarczają różnych refleksji, przede wszystkim ukazują bezradność człowieka i jego pustkę po stracie dziecka.

Mariola Balińska

Agnieszka Babińska - artystka wizualna, fotografka, kuratorka, dydaktyczka, adiunktka na Kierunka Fotografia (Wydział Rzeźby i Intermediów Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku), gdzie prowadzi Pracownię Fotografii Inscenizowanej. Ukończyła kierunek Fotografia na Wydziale Komunikacji Multimedialnej Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Uzyskała stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuk filmowych w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi, Wydział Operatorski i Realizacji Telewizyjnej. Zajmuje się fotografią inscenizowaną, od wielu lat fotografując siebie i konsekwentnie realizując prace o bardzo osobistym wymiarze, które zakwalifikować można do nurtu feministycznego. W obszarze jej zainteresowań jest również video-art., instalacja i nowe media. W swoich pracach podejmuje grę z własną tożsamością, jednocześnie dotykając problemów kobiecości uwikłanej w stereotypy kulturowe. Mieszka i pracuje w Gdańsku.

Anna Bedyńska - fotografka, dokumentalistka i wykładowczyni akademicka. Absolwentka Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi oraz Szkoły Filmu i Teatru Dokumentalnego w Moskwie. Laureatka nagrody World Press Photo (2017 r.) oraz Nagrody MKiDN (2013 r.). Członkini Women Photographers oraz Canon Ambassador Program (2013 - 2018). Projekty Dad in Action, Clothes for Death oraz Kids go Home były wykorzystywane jako kampanie społeczne na rzecz humanizacji śmierci i narodzin, a cykl zdjęć "Spot the dot" wspierał kampanię profilaktyki raka skóry.

Fotografka rejestruje zmiany zachodzące we współczesnym społeczeństwie, takie jak ewolucja roli ojca czy sytuacja kobiet w szerokim kontekście społecznym, kulturowym i politycznym. W jej dorobku artystycznym szczególnie ważny jest projekt "Forever mine", który łączy zarówno fotografię zdjęcia jak, i dźwięk, aby przekazać historię porwań rodzicielskich w Japonii.

Jej fotografie prezentowane były na licznych wystawach zbiorowych i indywidualnych m.in.: The New Documentalists w Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie (2006 r.) czy "Forever mine" w Kyotographie w Kyoto w Japonii (2024 r.). Mieszkała i pracowała w Warszawie, Moskwie, Tokio, Hongkongu i Bukareszcie.

Małgorzata Wakuluk - z wykształcenia choreografka tańca nowoczesnego, z zawodu managerka artystyczna, fotografią zajmuje się od 2016 roku. Jest inicjatorką Stowarzyszenia Polish Women Photographers, które koncentruje się na promocji polskich fotografek na całym świecie. W centrum jej zainteresowań jest człowiek oraz jego relacja z przestrzenią, w której żyje. Szczególną uwagę w jej twórczości zajmują tematy dotyczące nierówności społecznych. Jej praktyka artystyczna koncentruje się głównie na tematyce marginalizacji społecznej, zwłaszcza w kontekście Indii. Obecnie pracuje nad długoterminowym projektem dokumentalnym poświęconym życiu osób z najniższej kasty społecznej w Indiach - Niedotykalnych. Równolegle zajmuje się fotografią mistyczną, której siłę dostrzega w zdolności pobudzania wyobraźni i braku jej ograniczeń. Ważnym obszarem jej działalności jest również fotografia teatralna oraz fotografia o charakterze artystycznym. Obecnie mieszka i tworzy w Hiszpanii.

Organizatorzy: Galeria Fotografii Miasta Rzeszowa, Stowarzyszenie Polish Women Photographers

Partnerzy: TyleNaTyle, Studium Sztuki

Patroni medialni: Fotopolis.pl I Kwartalnik Fotografia I FotoForma I arte.tv I Libertyn.eu

Patronat honorowy: Prezydent Miasta Rzeszowa Konrad Fijołek

Wydarzenie będzie fotografowane i filmowane.

fot. M. Wakuluk

[#GFMR](#) [#na_pietrze](#) [#PWP](#) [#PolishWomenPhotographers](#) [#Rok2024wObiektywach](#) [#TrzyPokoje](#) [#AgnieszkaBabinska](#) [#AnnaBedynska](#) [#MalgorzataWakuluk](#)

[#wystawa](#) [#exhibition](#) [#fotografia](#) [#photography](#) [#Rzeszow](#) [#StolicaInnowacji](#) [#KulturaWRzeszowie](#) [#FotografiaWRzeszowie](#)